

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.337/2022/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe, ügyintéző: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes alperes címe
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	a Miskolci Törvényszék 103.K.700.106/2022/7. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrség illetékességi területén a felperes működési körzetét (településnév 1, településnév 2, településnév 3, településnév 4, településnév 5, településnév 6, településnév 7) is magába foglaló településnév 8 székhelyű körzeti megbízotti csoport működési körzetén felül további körzeti megbízotti csoport működési körzeteket is kialakított. A felperes a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül rendszeresen ellátott a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (kísérőőri, határrendészeti, szabálysértési előkészítő és őrizetbevételt elrendelő határozatok előkészítésére irányuló, valamint ideiglenes megelőző távoltartási) feladatokat. A 2021. február 22. napján előterjesztett szolgálati panaszát előljáró a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. február 1. napjától 2021. február 28. napjáig terjedő időszakban bruttó 1.072.556 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.072.556 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. a), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4-5., 7., 10. és 60. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira és (5)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletére, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában – a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatára történő utalással – kiemelte, hogy a hivatásos állományú általános munkavégzési

kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, melyek a munkakör kereteit nem léphetik túl. A KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a felperes működési körzete a csoportkörzet létrehozásától függetlenül megmarad. A lefolytatott okirati bizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, TIK küldésekkel és a veszélyhelyzettel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, ezért az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem tudta ellátni, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mert azt a folyamatosan ellátott és tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, a 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. és 72. c) pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[6] A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján. Mindez a felperes megbízási díjra való jogosultságát nem alapozza meg, mivel a közterületi szolgálat alapvetően járőrözésből áll, önmagában pedig abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül – akár a TIK közvetlen irányítása alatt – látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el. Vitatta, hogy a perben felmerült tények alapján alappal levonható következtetés arra, hogy a perbeli időszakban minden hónapban több járőri, járőrvezetői beosztás betöltetlen volt, ezért feladataikat nem tudták ellátni, s emiatt alperes járőri beosztásba tartozó feladatokat látatott volna el a felperessel. Önmagában pedig abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el.

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok [KMB szabályzat 15. pont és 72. c) pont] téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes működési területe nem terjedt ki a körzeti megbízotti csoport működési körzetére; álláspontja szerint a csoporttag körzeti megbízott működési körzete annak külön rögzítése nélkül is kibővül a csoport összeadódott működési körzetére, amely mellett – egyes sajátos jellegű feladatok elvégzése tekintetében – megőrzi szűkebb működési körzetét is.

[8] Az elsőfokú bíróság évesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így a járőr és a körzeti megbízott is elláthat közterületi szolgálatot, melyre a KMB szabályzat 50-63. pontjai vonatkoznak. Az elsőfokú bíróság ezen előírások figyelmen kívül hagyásával arra a téves és ellentmondásos következtetésre jutott, miszerint a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő közterületi – járőri – feladatok többletfeladatnak minősülnek, melyet a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, minden hónapban ellátott; hivatkozott utóbb e körben a KMB szabályzat 15. és 21-22. pontjaira is, melyek alapján a közterületi szolgálat álláspontja szerint járőrrel közösen, de akár több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával is ellátható, a körzeti megbízotti csoport teljes működési körzetében. Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. E körben az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a tanú által előadottakat, egyúttal utalt rá az alperes, hogy a körzeti megbízott beosztása – bővebb feladatköre miatt – a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a fokozott ellenőrzések, a veszélyhelyzet időtartama alatt ellátott (például határrendészeti) feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször is sor került.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, bár az alperes vitatta a megállapított tényállást, azonban nem jelölte meg az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, továbbá hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott kíséresi feladatokra nem vehető igénybe. Rámutatott, hogy a felperes a körzeti megbízotti csoport körzetén kívül is rendszeresen látott el szolgálati feladatokat. A körzeti megbízott nem vehető igénybe a körzeti csoport működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. Vitatta a fellebbezésnek a KMB szabályzat 21. pontjával és a különleges jogrenddel kapcsolatos hivatkozásait.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, továbbá a Hszt. 45. §-a, 71. § (2)-(6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, így a KMB szabályzat és a TIK utasítás egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság a KMB szabályzat fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás részbeni megváltoztatásával – az alábbiak szerint értett egyet.

[13] Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Ezzel szemben a per adatai (kimutatások, tanúvallomások, ügyeleti küldési naplók kivonata) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások – a hatáskörtúllépés kivételével – a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezért ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[14] Az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett a keresetben hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesülését, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el, így hatáskörét nem lépte túl. Az e körben tett ítéleti megállapításait az elsőfokú bíróság tanúvallomásra (3. sorszámú jegyzőkönyvhöz csatolt jegyzőkönyv kivonatok) és az alperes

kimutatására (5. sorszámú beadvány melléklete) alapozta, amellyel szemben (továbbá bármely tényállításának az alátámasztására) az alperes a konkrét okirat megjelölésével iratellenességre vagy ellenkező tartalmú bizonyítékra nem hivatkozott, bizonyítási indítvánnyal nem élt, ezért fellebbezési állításait alátámasztani nem tudta.

[15] Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte ugyanakkor azon megállapítást, hogy a járőrök feladataikat azért nem tudták ellátni, mert a perbeli időszakban minden hónapban több járőri beosztás betöltetlen volt. A fenti jogszabályi esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott ténynek a megállapítását teszi lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri státusz betöltetlen volt, az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedik a közszolgálati per keretein. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásából (annak [5] és [46] bekezdéseiből) mellőzi az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök a rendőrkapitányság illetékességi területén a felmerülő járőri munkát az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni. E körülménynek azonban az ügy érdemi elbírálására kihatása nincs. A fellebbezésben előadott érvelés – a járőri és járőrvezetői státuszok betöltött volta alátámasztása hiányában – nem alkalmas annak megdöntésére, hogy a kereseti igény a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozott volt.

[16] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[18] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a

felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[19] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[20] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését.

[21] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[22] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/8) és az 5. sorszámon csatolt alperesi kimutatások, valamint a tanúvallomások alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg; e tekintetben az elsőfokú bíróság a közterületi szolgálat

fogalmát is helyesen, a körzeti megbízotti beosztásra vonatkozó előírásokkal konform módon értelmezte és alkalmazta. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében – a tanúvallomásokra is figyelemmel – helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24. pontja, valamint 2. pont b)-c) alpontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok (függetlenül attól is, hogy a körzeti megbízotti beosztás a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású). A KMB szabályzat 25. pont a) és g) alpontjai kifejezetten tiltották a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérorri, továbbá szabálysértési őrizetbevételi, valamint ideiglenes távollattartást elrendelő határozatok elkészítésére irányuló feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c)-d) alpontjai alapján arra, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[23] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének településnév 1, településnév 2, településnév 3, településnév 4, településnév 5, településnév 6 és településnév 7 településeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[24] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[25] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által

kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[27] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[28] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. július 5.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró